

OSMA POSTAJA

Srce raspeto pobačajem...

Našlo je Utjehu.

Našlo je Ljubav.

Izdanje Udruge
„CENTAR ZA NEROĐENI ŽIVOT- BETLEHEM“

Samostan Pavlina
Kamensko 53, pp. 113, 47000 KARLOVAC
047/ 641-800

Odgovara: o. Marko Glogović, OSPPE
+Knjižica nije za prodaju, dar dobrodošao +

NAJDRAŽIMA... Gabrijelu, Emanuelu, Ivani, Nikolini,
Marku, Pavlu, Emi, Marti, Davidu... I svoj ostaloj dječici, za
koju znamo i ne znamo,
koju smo molitvom i žrtvom spasili od smrti pobačajem,
njima, našoj radosti, našem ponosu, našim srcima, uz molitvu,
da njihov život uvijek bude na slavu Boga Trojedinoga!

PROSLOV

Dobro se sjećam Njezinog glasa, ispunjenog strahom i tugom, koji me zaklinjao i pozivao preko telefona... Kako Joj pomoći? Kako Joj može pomoći jedan obični, mladi svećenik, bez iskustva, bez „velikih poznanstava“, bez vlastitih materijalnih sredstava, ograničen ne samo samostanskim dnevnim redom i klauzutom, već mnogim drugim vidljivim i nevidljivim ograničenjima? Pogledao sam na Križ. U srcu sam izmolio Zdravo Marijo i sa sigurnošću izjavio: „Ne znam kako, ali znam sigurno- Bog će Ti pomoći, a ja ću pomoći Njemu!“ Sve bih dao za tu bebu pod Njezinim srcem. I za tu Ženu. I za sve bebe i žene koje se neprestano javljaju, same, u životnom grču, ponekad uz oca djeteta, najčešće bez njega. Sjećam se Njezinog vapaja i Njezine boli. Istu sam bol vidio i čuo kod stotina sličnih... Uz tu bol, uvijek vidim i Učitelja, koji otvara Srce na Križu i zove ih, da uđu u Njega. Nikada nisam doživio, da to Srce, da ta Ljubav nije spalila svojim očišćujućim i spasonosnim ognjem prljavštine svijeta i darovala nadu i novi život progonjenim, napaćenim, ostavljenim, slomljenim stvorenjima Jahve Sabaota. Uopće, dodajem i naglašavam, nemam sumnje, da niti jedno jedino dijete i niti jednu jedinu trudnu majku nisam spasio ja, ili netko od mojih; uvijek je i isključivo to bilo djelo Boga i Njegovog beskrajnog milosrđa! Njemu jedinome slava, amen. Stoga, dragi čitatelju, dok čitaš ovo strašno, doista potresno svjedočanstvo o smrti, ali još više, uistinu, o Uskrsnuću ove divne Majke, želim i molim, da gledaš samo u Oca, Sina i Duha Svetoga. Samo Njemu zahvaljuj, samo Njega veličaj. Ne ljude, ne organizacije, pa čak ne niti našu skromnu molitvu... Samo On je Dobar. I znaj još nešto: ovo svjedočanstvo nije zapisano i ne dijeli se uokolo, da bismo plakali i sažalijevali se. Ono je zapisano iz tri razloga: da Bogu da slavu, da nas (**Tebe i mene!**) osvjedoči o našoj krivnji (da, svi smo sudionici ako znamo za zlo a ništa ne činimo da ga ne bude!) te da nešto UČINIMO. Ova Majka nije jedina, nažalost, koja je proživjela tragediju pobačaja. U trideset zadnjih godina, „civilizacija smrti“ odnijela je milijardu Nerođenih u mučeništvo abortusom. Svake se godine na isti način pogube deseci milijuna dječice... Deseci tisuća Nevinih, sličnih Isusu Kristu, zaklanom Jaganjcu (On je bio Nerođeni! Njegova je krvna grupa AB, prema Torinskom platnu... Meni to mnogo govori), bivaju odbačeni kao teret u našoj Domovini... Koliko patnje, koliko suza, koliko bolesti, koliko uništenih brakova...! A što činiš Ti? Ti, kršćanine? Ja, svećenik? Naše je poslanje- svjedočiti i ljubiti život. Ne gledaj na svoju dob, karijeru ili slabosti. **TEBE** treba ljubav Božja. **TEBE** zove Spasitelj, koji na Golgoti viče: „Žedan sam!“ Kao što je Providnost ovoj sestri u Kristu poslala mnoge pomoćnike i prijatelje, svećenike i laike, tako i Tebe, koji ovo čitaš, isti Gospodin zove, da pomogneš! Ne prebacuj to na nekog drugog... Drugi ne čita ovo. Ne možemo sami ustati iz ropstva grijeha. Krist Isus je jedini, koji nas diže i spašava- po svojima. Jesi li Ti Njegov-a? Onda ne sjedi i ne filozofiraj, nego pomози. Trudnica je kraljica, nosi Nebo u sebi, nosi

Savršenoga u sebi. Poklonimo se pred tom Tajnom i ne zatvarajmo uši na nijemi krik nerođenih bližnjih.

Ovo bi svjedočanstvo trebali pročitati svi, koji čekaju u čekaonicama hrvatskih bolnica i privatnih ordinacija, svi, i muškarci i djevojke, i liječnici i svećenici. Svi. Osobito oni, koji se smatraju Kristovima. Moja je molitva, dakle, da ne malakšemo na ovom putu borbe, da nas ne uspore crne statistike ili nemoć pred zakonima svijeta. Gospodin je s nama, koga da se bojim? (Ps 27) Čitaj, plači, razmišljaj i- donesi ispravnu odluku. Neka Te u tome blagoslovi Svevišnji. Hvala ovoj Majci na svjedočanstvu. U Nebu ćemo se zajedno radovati njegovim plodovima.

o. Marko Glogović, pavlin

Osnivatelj Centra za nerođeni život „Betlehem“

Duhovnik zajednica molitve i žrtve za nerođene „Treće srce“ 4

Karlovac, Uskrs 2008.

5

„Slijedilo ga je veliko mnoštvo naroda i žena, koje su plakale i naricale za njim.“

(Luka 23, 27-31)

OSMA POSTAJA:

•

ISUS... Jedino On može iscijeliti tvoje boli. On, koji je prije tebe bio bičevan, okrunjen trnjem, pogrđen, ostavljen, mučen i razapet. Jedino On.

•

TJEŠI... Njegova je utjeha stvarna. Njegov je zagrljaj stvaran. Njegova Riječ ima moć spasiti tvoju dušu. Njegova te Krv čisti od svakoga grijeha. Njegova božanska ljubav ne želi te osuditi, već spasiti, za Kraljevstvo.

•

JERUZALEMSKE... Jeruzalem je „Grad Mira“. Nađi svoj mir u Srcu Raspetoga i Uskrsnuloga. Jeruzalemske; ovdje stavi ime svoje zemlje, svoga grada, svoga mjesta. On je došao, da svi imaju život, u izobilju da ga imaju.

•

ŽENE... Majke, udovice, trudnice, samohrane, neplodne, zlostavljane, grešnice, gladne, nepravedno osuđene, razvedene, ostavljene, ponižene, silovane, užasnite, ranjene na duši i tijelu, zabrinute za svoju djecu, sretni u braku... Poput Žene pod Križem. Poškropljene Njegovom Krvlju.

IZ GROBA U USKRSNUĆE

OSMA POSTAJA; ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE...

KLANJAMO TI SE, KRISTE, I BLAGOSLIVLJAMO TE-

JER SI SVOJOM SVETOM LJUBAVLJU I KRIŽEM

SVIJET OTKUPIO!

GORE OD SMRTI

Suton je vani. Prije sam voljela odlaziti u prirodu pred suton, negdje na samotno mjesto, gdje bi mi pogled sezao na obzorje puno mora što se sjedinjuje s paletom svih boja, koje Autor Ljubavi miješa za zaljubljene. U Njegova Djela. Iz srca bi mi izlazila divljenja toj, svaki dan drugačijoj, čudesnoj ljepoti. Radost me vodila tamo, a sada sam pomalo tužna, jer ću ovim činom podići zastor sa svojih sjećanja. Gorkih. Slanih. Kao gorčina mora. Kao bol naše Mirjam. Bio je blagdan Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije. Bježala sam s dvoje djece čovjeku, čije sam dijete nosila pod srcem, od roditelja koji su od mene zahtijevali pobačaj... Tih nekoliko dana u kući pored mora... To je bio pakao. Zlostavljao me pred djecom, vrijeđao, pljuvao, djecu nazivao „debilicima“. Umirala sam, doslovno, iznutra. Mrak se sužavao oko mene, jer ga je isuviše bilo u meni. Padala sam u nesvijest od očaja, bolova, straha... Mučenje nije prestajalo. Izgovor, da djecu vodim k roditeljima, jer moraju u školu, urodio je plodom. Odveo nas je kući, ali je zahtijevao da se vratim s njim u njegovu kuću. Pristala sam, naizgled.

Dolazak k roditeljima spašavao je djecu, ali je moje Nerođeno čekala smrt u toj opciji. A rođenu djecu nisam mogla ostaviti i otići... U život s bolesnim nasilnikom.

Našla sam se s njim, da mu kažem, da ostajem u svojoj kući s djecom. Udarao me bez prestanka, živčanu, gladnu, promrzlu, trudnu, ukočenu od straha pred njim. Uzeo mi je nasilno naočale, mobitel, bježala sam... Ništa nije bilo bitno, osim da ga više nikada ne vidim... Došavši kući, zatvorila sam se u sobu i vrtoglavo, panično razmišljala... Kuda otići, kako, što s djecom!? Ne želim ubiti svoje Nerođeno dijete! Ali ovdje kod majke i oca to nije moguće riješiti! Ukočila sam se od te duhovne hladnoće, smrznula se. Blokirana. Zidovi sobe su me počeli gušiti. Onesvijestila sam se. Sada također, u strahu od Boga. Tada nisam znala za izlaz u „Trećem srcu“. „ Djetešce na sunašce“ i sličnim dobrim djelima ponuđenim trudnicama pod ovim Nebom.

Nekoliko dana kasnije, u košmaru, u pritiscima sa svih strana u obitelji, popustila sam i otišla tražiti ginekologa koji bi to „riješio“. Bio je sunčan zimski dan.

U prvoj ordinaciji, nakon ultrazvučnog pregleda, liječnik je rekao: „To je predivna beba, tu je 10 i pol tjedana, ja to ne mogu učiniti. Molim vas, nađite način i rodite.“ Bog je govorio kroz njega, ali ja sam bila zarobljena. Kada je na moj upit, zna li on neko rješenje, način, samo slegnuo ramenima, pognula sam glavu i rekla kako u tom slučaju nemam drugog izbora. Tada mi je nevoljko dao adresu liječnika koji to čini u kasnijoj trudnoći. 6

Izašla sam sa slikom svog djeteta uplakana u čekaonicu, gdje su sjedila moja majka i obiteljska prijateljica. Prenijela sam im stav ovog liječnika, i posljednja se zraka svjetla u meni ugasila, kada su rekle odlučno, kako nema šanse da zadržim svoje dijete. U elitnom

dijelu grada, velika vila, na ulazu ploča sa natpisom koji sadržava ime i prezime liječnika, njegovu titulu, radno vrijeme... Kada smo došli pred vrata, pred nas je izašla mlada žena, blijeda, potpuno izgubljenog pogleda, sama, a za njom se pojavi on, profesionalac. Neka

mu se Bog smiluje!

Ležerno nas je pozdravio, one su govorele, ja sam šutjela, prestravljena slušajući kako se moramo vratiti za dva sata, kada „dezinficira instrumente“. Još dva sata agonije, smrtne borbe, rata između Neba i Pakla u meni; cijeli svijet se borio u meni, a živo blato me vuklo sve dublje u ponor svijesti.

To vrijeme mi je Gospodin Bog dao za bijeg, daleko od svoje majke, od svih, ali želja da zagrlim svoju djecu koja su se imala sreću roditi, činila je da hodam utrnuta, potpuno ugašena strahom, pored nje... Došle smo kod bratove punice, jer smo trebale dogovoriti s njim da podijele novac sa računa. Imala sam 1500 kn, a liječnik je tražio 3000 kn. Žena nas je ponudila pićem. Popila sam oko 3-4 dcl pelinkovca, na što nisam navikla, htjela sam zaboraviti što radim, čitajući misli Halila Džubrana u „Prorokovom vrtu“, misli koje su se tada lijepile depresivno na moje, već tada, bolesno srce. Željela sam ništa ne osjećati od onoga što jesam, ni svoj strah, ni bol, ni savjest, a ni Božji pogled kojeg sam potpuno osjećala pri svakom pokretu. Da bih to spriječila, bila sam nepomična. Vrijeme se približilo. „Pripremila sam se“ sa još jednim velikim gutljajem gorčine i sve je uskoro, nekako zamrlo u meni, kada smo krenuli u ordinaciju.

Čekao nas je. Drhteći, ušla sam unutra, u klaonicu. Na zidovima su visjeli aktovi, čak vulgarni, a njega nisam mogla gledati. Ležala sam na stolu, a bol koja nije ni jednog trena nestala, probila se do mojih očiju. Plakala sam tiho i stalno. Nije to shvatio kao znak, da ne želim ubiti svoje dijete. Hladno mi je dao lokalnu anesteziju i rekao, da će nastaviti „zahvat“ kada dobije ostatak novca, jer moj brat do tog trenutka, još nije stigao. U meni, tada, potpuni šok, ne osjećam sebe, noge mi trnu, ruke također, u glavi metež, u ušima preglasno zujanje. Znala sam, da se moje dijete već grči od otpora, da već ustvari počinje umirati. Željela sam isto. Padala sam vrlo brzo u duboku nesvijest, ovaj put, vrlo duboko. Liječnik mi je za to vrijeme bio okrenut leđima. Slučajno se okrenuo i ugledao me. Bijelu kao zid. Pobjegla sam iz te mučionice, iz sebe. Povikao je panično: „Hej, što ti je?!“ Taj je glas bio predaleko od mene, ali šamar kojim me vratio u stravičnu stvarnost, bio je jak...

„ISUSE, ISUSE, ISUSE!!!!!!“ Nijemo, a opet svom snagom, vrištalo je cijelo moje biće...a, samo sam htjela disati... Činilo mi se, da čujem i svakakve riječi nekog trećeg... Anđela? Demona? Podsvijesti? Bila sam već mrtva, jer je moje Dijete bilo otrovano, Ono, koje sam voljela svim srcem.

„Loše reagirate na anesteziju. Gdje je više taj vaš brat, da završimo s tim?! Hajde, velika ste cura, to nije ništa, nećete ništa osjetiti!“

Gledala sam kroz njega, još uvijek dozivljujući Isusa u sebi.

„Jeste li me čuli? Ne smijete sada raditi probleme! Što bih ja s vama, da mi tu padnete u komu, da umrete?!“

Bio je izvan sebe, glas mu je dobio vrlo nesigurnu notu. Nije više bilo samouvjerenosti jednog profesionalca, sada je bio jako živčan i grub, što je samo pojačavalo moj strah i bol. Vrijeme, od nekih dvadesetak minuta otkucavalo je poput vječnosti, u meni je bila strašna mučnina, neizdrživa. Nisam, naravno, dobila vode, ništa... Kucanje na vratima. Bratov glas. Uzeo je novac. Aborter mi se približio i počeo masirati truh, odnosno moje Dijete. Grizla sam lijevu ruku jako i u sebi ponovno vrištala „ISUSE, ISUSE...!!!“ 7

Rekao je, da neću ništa osjetiti. Lagao je! Bol je bila neizdrživa, u svim dijelovima moga bića. Toliko jaka, da mi je samo mržnja na oca moga Djeteta, dala neku čudnu snagu, da izdržim struganje maternice, tako nevino nazvano čedomorstvo.

Pred očima su mi letjele slike udaraca ovog čovjeka, oca Djeteta. Uvrjeda i bijes, bilo je sve što sam osjećala, nakon što je moje Dijete napustilo ovaj svijet. I jaka bol u lijevoj ruci. Čišćenje utrobe, da ista bude lijepo uređena grobnica.

.....
Ginekolog-ubojica, napokon je prestao, ustao, prošao bezosjećajno pored mene, a ja sam potom čula povlačenje vode u zahodskoj školjci.

.....
Bože moj! Što sam to dopustila! Kao običan izmet, kao smeće ovog užasnog svijeta! Moje Dijete! Morala sam povraćati. Odmah. Ustala sam uz doktorovu pomoć. U istu sam tu školjku sada povratila. Bože moj! Kakva ogavna, užasna, neizreciva tragedija! Kada smo mi ljudi postali ovako nemilosrdni? Kako se čovjek pretvorio u običnog ubojicu, krvnika malenih? Bože moj!!! Plakala sam na sav glas, ridala, u sebi.

Nisam htjela vidjeti nikoga od svoje obitelji. A morala sam. Bili su u čekaonici. Bojala sam ih se. Oni me ne vole, čim su ovo zahtijevali od mene. Ni Boga ne vole. A ni ja više nisam nikoga voljela. Sebe najmanje.

SUOČAVANJE I BORBA

Ležala sam u sobi, popodne, pored upaljene blagoslovljene svijeće, jedinog svjetla u tom mraku.... Gorjela je za moga Anđela. Oni su ulazili i tražili da je ugasim jer, kako su stalno ponavljali, nitko nije umro. Nakon nekoliko dana, ispovjedila sam svoj grijeh na božićnoj Polnočki, pred Malenim Isusom, koji mi se smiješio iz jaslca, koji mi je, predivno, neopisivo, po svećeniku oprostio sve, tješeći moju bol koja se miješala s očajem. Dulje vrijeme poslije abortusa, nisam mogla ni pomisliti na hranu, osim kada bih osjetila, da ću se srušiti od gladi, a i tada bih, beživotno, uzela tek par komadića hrane, uz grižnju savjesti. Nisam imala pravo na hranu, kada moje tijelo nije hranilo malo Božje stvorenje u meni. Izgubila sam mnogo kilograma, koji mi uopće nisu bili suvišni, izgledala sam zaista loše, sivo. To su govorili drugi, a ja sam izbjegavala ogledalo. Taj je događaj pokrenuo lavinu moje propasti u svim segmentima života. Izgubila sam posao, nisam više imala osjećaj za svoju djecu, roditelje nisam podnosila. Povukla sam se potpuno u sebe, a s druge strane, u sebi nisam mogla biti, jer sam bila krvnik svome Djetetu. Otac je govorio pred djecom, da je najbolje, da se ubijem, uništavajući one rijetke trenutke kada bih smogla snagu za smijeh, razgovor i igru s njima.

Bog mi je oprostio, znala sam, ali trebalo je proći mnogo vremena, da oprostim sama sebi, a tek svojoj obitelji! Nikada me nisu prestali gušiti, podcjenjivati. Još i danas, iako samo ponekad, osjećam kompleks niže vrijednosti pred njima, kojega su mi usadili od malena, koji traje od kada znam za sebe. Takav životni besmisao, nesposobnost za bilo što, još k tome bez zaposlenja, doveli su moju bolesnu volju, natrag do čovjeka kojega sam mrzila. Nevjerojatno! Htjela sam ili sebe još dodatno kazniti ili ispraviti pogrešku. Ili? Nisam znala odgovor. I naravno, nakon nekoliko i suviše idiličnih dana, nasilje koje je uslijedilo, bilo je užasnije negoli ikada ranije. 8

Nedugo nakon ovoga, jedan dragi prijatelj iz crkve, pomogao mi je, da odem na osobni susret kod velečasnog Zlatka Sudca. U to vrijeme, pomisao na samoubojstvo nije mi bila strana. Sve događaje ondje, kod ovog Božjeg sluga, ne mogu prepričati, jer je to moja potpuna intimnost i prostor u koji može ući samo Živi Bog. Za ovu priču, bitna je činjenica, da je taj

mistik bio tada najveći dar od Boga za moju izmučenu dušu. Čitao je moj život, moje srce, sa ljubavlju Gospodina Isusa, dok sam plakala na njegovom ramenu, dugo. Plakao je sa mnom. Živi Bog me pozvao u „Betaniju“ i doveo, da me spasi, jer sam bila potpuno izgubljena. Probudio je moju umrlu vjeru, volju za životom, govoreći mi preko ovog svoga svećenika, da sam ohola kada ne opraštam sebi ono što mi je oprostio sam Bog. I rekao mi je, da ću imati još jedno dijete...

Preklinjao me, da se ne ubijem. Više sam mu puta to i obećala, nesigurno, prepuna straha, ali nije prestajao tražiti... Dok nisam svim srcem to obećala. Čvrstina u mom glasu ga je umirila. Taj je susret promijenio moj život, no tada to nisam još u potpunosti shvaćala. Na odlasku, na polici u kući, pronašla sam i spontano stavila u torbu zadnji preostali letak pod nazivom Molitveno posvojenje majke koja namjerava učiniti pobačaj. Nisam se više odvajala od njega. To je bio moj prvi dodir sa zajednicom „Treće srce“! Po načinu, na koji me velečasni Zlatko molio, da ne ubijem dijete koje će doći, znala sam da će mi taj letak uskoro trebati. Nakon povratka sam se smirila, u kući s djecom. Ipak, još sam bila bolesna. Jako, duboko. Odnosi u obitelji nisu se bitno mijenjali, ali ja sam bila nekako budna više nego prije. Čovjek je biće u procesu, na Putu obraćenja. Sretan je bio Sv. Pavao Apostol čije je obraćenje bilo trenutačno i kompletno. Danas kada gledam u to vrijeme ne razumijem sebe, uopće. Ali naše nije da se razumijemo jer smo pozvani na vjeru u ovoj dolini suza.

USPONI I PADovi

Opet sam se, obnovljenih snaga, našla u društvu istog čovjeka. Bio je ljubomoran, bolesno navezan na mene i agresivan, naravno. A ja sam držala, da me voli, ipak, te da „ljubav sve pobjeđuje“ pa i njegovu stravičnu narav. Nastavio se, na sreću sve rjeđe taj začarani krug. Tada je nastupila Novost u mome duhu. Svaki put, kada bih znala da ću ga vidjeti, vapila sam Isusu Kristu: Svjesna sam, da idem u pakao, ali molim Te Gospodine, idi sa mnom, ne puštaj me samu, bojim se! Ljubav me Božja čula i nije me napuštala. Skratila je dane hoda mračnom stranom ulice. Pred kraj svega, izlazila sam, u potpunosti svjesno, jednom tjedno, na oko sat vremena, samo da me vidi, da ne bi u suprotnom zvao naizmjenično na telefon, mobitel, i danonoćno maltretirao moju obitelj. Na poziv policiji tada nisam ni pomislila. Svi pokušaji da ga ostavim, da on to prihvati u miru, bili su neuspješni. Negdje duboko u sebi nalazila sam još tragove svoje ljubavi, ali iskreno sam ga sažaljevala. Mehanički sam samu sebe postavila kao nekom žrtvom, da bih zaštitila svoju djecu, obitelj i mir koji je i bez njega, bilo sizifovski teško uspostaviti u toj kući. Skupo sam mu to plaćala. Ponižena i uništavana, vraćala sam se doma, već na izmaku snaga, ali Isus Krist je bio sa mnom. Nikada me nije napuštao. Vjera je stigla u moje srce, živa, kada sam shvatila da sam ponovno trudna. Osjetila sam to petnaestog dana trudnoće. Bilo je to mučno jutro. Kako je rekao nezaboravljeni blagopokojni Sveti Otac Ivan Pavao II, da jedan lijek za majku, koja je doživjela pobačaj svog djeteta, jest nova trudnoća, novi život! Da, to je istina. To se meni dogodilo. Umjesto da se još više, ma kakav on bio, privinem k ocu svog djeteta, ja sam smogla snagu suprotstaviti se. Uvijek se u svemu ispunjava Božja volja. S njim ni ovo dijete ne bi preživjelo, iskustvo je neprocjenjivo blago. Zaštitnički mehanizam, goli nagon prema svom još Nerodenom djetetu, bio je izoštren u meni, potpuno. Ostvarila sam ga. Bez obzira na posljedice. Mislio je, da ću pobaciti, njegovo mišljenje mi nije bilo važno ovaj put. Samo me nosila jedna misao: „Ovo Dijete mora živjeti, to sam obećala Bogu, dala sam riječ srca!“ Bilo mi je jasno, da mobitel ne smijem gasiti, bio

je stišan, bez vibracije, negdje u dnu moga ormara. Ujutro bih obrisala odvratne poruke koje ne bih čitala i izvještaje od oko stotinjak poziva tijekom cijele noći. Teror je trajao puna dva mjeseca.

Kada su pozivi i poruke nestali, kao i ovaj čovjek iz moga života, moji su roditelji saznali. U kući je nastao pakao, nikada gore, sve, baš sve oko mene ustalo je za ubojstvo moga djeteta. Ali za razliku od prethodnog poraza, ovaj put sam imala oružje, izlaz... Mirna u dnu sebe, a bila sam prestravljena, otišla sam, s jedinom prijateljicom koja mi je tada ostala u životu, nazvati broj s letka koji sam pronašla u Betaniji. Toga je trenutka započeo moj prvi odgovor oko moga izlaska iz Egipta, iz ropstva, u pravome smislu.

U SLOBODU!

Kako mogu opisati boju i toplinu glasa, duboko razumijevanje i milosrđe toga čovjeka, koji se javio s druge strane?! Razgovarala sam s patrom Markom Glogovićem! Imao je čak, za moje uho, glas vrlo sličan glasu vlč. Zlatka, što mi je tada bilo vrlo važno. Pomogao mi je ODMAH. Znala sam, da u mome gradu ne bih mogla preživjeti ni ja ni moje nerođeno Dijete. Pater Marko je učinio sve, da me u što kraćem vremenskom roku smjesti u jednu sigurnu kuću. Ipak, do odlaska tamo morala sam proživjeti užasno vrijeme zatvora u sobi, nikom iz obitelji osim djeci i majci, nisam smjela na oči, kao da sam bila gubava. Sigurnost, da činim dobro, dala mi je snagu i volju za svoju djecu. Primala sam često očeve uvrjede, to je bila jedina komunikacija među nama, a kako se približavao odlazak, također i udarce, pred djecom. Ali tamo, u drugom gradu, čekao me dugo traženi mir, opečaćen jedino čežnjom za mojom rođenom djecom, koja su morala ostati u rodnom gradu, daleko od majke. Obitelj je podnosila moju odsutnost, samo zato, jer su svi mislili, da ću bebu po rođenju dati na posvajanje. Kroz to teško vrijeme, nadu i snagu su mi davala saznanja, da se fra Marko stalno brine, ohrabruje, a najvažnija od svega bila je spoznaja, da se neprestano moli za blagoslov moje situacije. Po njegovom traženju, zajednica molitve i žrtve za nerođene „Treće srce“ bdjela je s njim cijelu noć u krunici, križnom putu za nerođene, zaista u vapajima za život moj i mojeg nerođenog Djeteta. Bez te snage koju sam dobivala po njihovim molitvama, žrtvama, sigurno ne bih izdržala svoje duševno mučenje, daleko od djece, u tuđem gradu. Samo znam, da je u mome srcu bila odluka i samo Nebo me držalo da ne pokleknem i ne ispunim obećanje koje sam Mu dala, kada smo se sreli Gospodin i ja, grešnica!!!

Otišla sam jednog jutra i vrištala za svojom djecom od bola, jako dugo... Njihovi tužni i sneni pogledi pržili su nesnosno moje srce. 10

Život u sigurnoj kući nije bio lagan, ali sam se tu učila boriti za sebe. Vrijednost svakog dana bila je neizreciva, jer sam bila bliže svojoj djeci. Moj križ je sjao, raspeto srce mi je krvarilo ljubavlju prema svojoj rođenoj djeci koja su me čekala, a divota u meni je rasla, dok sam razmišljala o Nerođenom, koji dolazi, iako s njim nisam mogla k njima. Srce mi se sušilo, gledala sam njihove slike pred san, koji je postajao sve kraći. Imala sam zaista jake krize. Jedna časna sestra vidjela je u meni ono što tada sama nisam mogla spoznati, a bila je to sposobnost, da budem odgovorna majka svima. Da bi mi to dokazala, poslala me vidjeti Dom za napuštenu djecu. Od šoka sam isti dan rodila, potpuno zdravo, prekrasno Dijete. Po izlasku iz rodilišta jedina moja obitelj bio je p. Marko, koji nam je došao u posjet, donio nam je Pričest... Isus nije čekao sutra. Taj dan nikada neću zaboraviti. Isus je bio moja obitelj, stvarno i potpuno. To mi je pokazao u posjetu, kada sam bila najtužnija na svijetu, sama u svemiru, sa

tom predivnom bebicom. Nakon mjesec dana p. Marko je bio i Krstitelj moga Djeteta. Krštenje za filmove, glamurozno, sa osam svećenika za oltarom. Koliko Milosti Božje, kojoj sam bila svjedok toga dana! Ono što se poslije događalo samo je bajka. Moja obitelj bila je preneražena saznanjem, da ne dam svoje dijete nikome, nikada. Posebno moj otac, koji otada uopće nije razgovarao sa mnom. Tada me je nježno ljubio Otac Nebeski. Nakon mjesec dana, tata je ipak došao u posjet, sam. Bio je to prvi posjet iz moje obitelji otkada sam otišla. Rasplakao se, držeći u rukama tu malu „mrvicu“. Pobijeden!

Svoju djecu, odvojenu od mene tijekom boravka u sigurnoj kući, prvi sam put vidjela nakon šest mjeseci, točno 15. kolovoza! Na Blagdan Velike Gospe. Kada sam čula, da dolaze na taj dan, plakala sam od radosti i zahvalnosti Kraljici, satima neprestano ponavljajući: „Hvala Ti, hvala Ti, hvala Ti, Mama!“ 11

Bila su velika, lijepa, predivna, u nekom čuđenju, moja. Bila su tu, mogla sam ih dodirnuti, zagrliti. Nisam ih se mogla nagedati. Iznajmila sam stan u tom gradu, rodnom gradu moga Djeteta, a djeca su doselila k nama. Uz sve napore dana, sama, s troje djece, u još nepoznatom gradu, imala sam dar, ispunjenje smisla života i Radost je rasla sve više u mojoj duši. Kada bih opisala sve nagrade i Božju Providnost, koja me čuvala te davala sve što mi je bilo potrebno, ali nikada u višku, preko moje obitelji, novih i divnih prijatelja, koje mi je Bog dao u život, preko dobročinitelja i najdražeg prijatelja o. Marka, trebala bi mi podeblja knjiga i vrijeme...! Neka ih sve u svom Srcu zagrlji i blagoslovom nagradi ljubav Božja. Posebna zahvala i blagoslov neka bude sačuvana svaki dan, trenutak, ocu Marku, bez kojega ne bi bilo mene, moga Djeteta, a moja rođena djeca bila bi siročad. Nikada nije prestala njegova briga, te skrb za nas. Dobio je na dar posebnu senzibilnost za Nerođene i znam, da se grčevito i svim silama bori za svaki život u opasnosti pobačaja. Po porodu ne prestaje njegova briga. Zajednice „Treće srce“ rastu, sve veća je i svijest o istini koju trudnice nose u sebi. Poslije moga odlaska, jedna je takva zajednica nastala i u mome gradu. Na seminaru „Ljubav liječi život“ shvatila sam mnoge stvari i dobila jednu novu snagu za dalje. Iako sam još u tuđini, meni je svaki grad lijep, jer je Ljubav Božja naš istinski Dom. Neizmjereno sam zahvalna Bogu na molitvama i žrtvama vlč. Zlatka Sudca, koji mi je obećao, da nikada neću izaći iz njegovih molitava. U Betaniji je sve počelo. Moj Uskrs. Otac moga djeteta skrio se pred činjenicom da je otac. Obranio se pred odgovornošću liječničkim potvrdama o nesposobnosti. Ne zamjeram mu uopće. Mir nema cijenu. Blagoslivljajući njega, blagoslivljam svoje Dijete. Ne mrzim ga više. Jer, istina je, da Bog čini sve novo. Mene nema više. Umrta je žena, koja je mislila da mora primati uvrjede, udarce i poniženja od svih, jer je nekad i negdje postala manje vrijedna i kriva za sve. **Znam u potpunosti, te priznajem to pred svima, da je Gospodin Isus Krist moj Živi Bog i Spasitelj. On me oslobodio, usmrtivši moju egzistencijalnu smrt i mene s njom, na Kalvariji. Dao mi je novi Život po svojoj predragocjenoj Krvi na Križu. Umro je za mene. I uskrsnuo je! Da bi me očuvao i doveo Kući u Nebo. Oprostio mi je sve. Ne sjeća se više mojih ispovjedenih grijeha. Smiješi mi se iz svakog prizora života, ako samo otvorim oči da to vidim. Moje Dijete- Mučenik drži Ga za ruke, zagrljeno s Bogom koji je Ljubav i čeka me zajedno s Majkom Marijom u Nebu.** Zbog te činjenice, tjelesna mi smrt postaje manje strašna neminovnost. Nisam sveta, daleko je to ispred mene, ali znam,

da je Isus Krist moj Kralj i da će me Njegova Ljubav učiniti dostojnom stanovnicom Kuće Očeve. Moja Beba- Mučenik to će izmoliti za cijelu svoju obitelj. Po njenoj Žrtvi, dobila sam svog malenog Mojsija, koji mi je još u utrobi dao snage da odlučno izađem iz ropstva u svakom smislu. Danas je to Dijete koje plijeni svojom posebnosti, ljepotom, radošću. Vrlo bistro Dijete Božje, posebno, jedinstveno. Voljeno od svih, a djed je posebno slab na suze

12

svog najmlađeg unučeta. Donijelo je svoj obilni Blagoslov sa sobom, a svima nama znak, da je naš Bog svemoguć- Bog nemogućega. Zahvaljujem Ocu na svojoj povijesti, to je trag Njegove bezuvjetne ljubavi prema meni. Povijest svakog čovjeka jest povijest silne Božje ljubavi, koja moli za našom istinskom radošću i Spasenjem. Zato nam oprašta naše slabosti jer dobro zna što je u čovjeku.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu! Hvala Kraljici Neba i Zemlje, Mojoj Majci, Majci moga Djeteta u Nebu, Majci sve moje djece, Majci Kraljici svih.

Tamo gdje je more

Prozirac i rubin,

Gdje su ti dani

Vječnost

Sa Mnom.

Želim te sretnu, ljubavi moja....

Veljača, 2008.

UZMI SVOJU PALMU

Svevišnji Stvoritelju!
Ti koji si sebe rodio
i sišao u Dolinu Suza.
U neimaštini i bolu progonstva
nasmijan bio,
za nas siromahe...
Nisi imao gdje Glavu nasloniti,
kada si nas učio hodati Putem
koji vodi k Nježnosti Ljubavi.
Ljubio si nas do svoga kraja.
Sve dok nisi postao Mrtav
od te sulude Ljubavi,
mrtvi Spasitelj od smrti.
Otvorio si naše tamnice i grobove
da ih više nitko, nikada
zatvoriti ne može,
protiv naše volje, da vidimo Put.
A Ti si postao
ono što oduvijek Jesi.
Živi Bog Živih.
Od Vječnosti za Vječnost.
Raširio si Probodene Ruke
U koje su Ti čavle urezali
imena svih nas.
I čekaš sa strpljivošću
bezuvjetne Ljubavi
u svom Božanskom Pogledu,
da nas posjedneš za svoj Stol,
da budemo primljeni
bolje nego smo Te primili
Pa ti znaš da smo samo prah,
bez Tebe, Najljepši!

DODATAK

□□

Tebi, koja nosiš ranu pobačaja...

□□

Nevinoj dječici i krivim očevima

□□

Devetnica „za život“ sv. Judi Tadeju

□□

Molitva za trudnicu

□□

Milosna medalja

□□

„Milosrđe za Nerođene!“

TEBI, KOJA NOSIŠ RANU POBAČAJA...

«**ISTINA ĆE VAS OSLOBODITI!**» (Ivan 8, 32)

Dobro znaš, ili barem osjećaš, istinu o svome grijehu. Rekli su Ti, da «to nije dijete», uvjerali Te, da «neće biti bolno», nagovarali Te, tvrdeći znanstveno i stručno da «je to najbolje za Tebe, u prilici u kojoj jesi»... Nakon pobačaja, trebala bi se osjećati dobro, «riješena brige, sramote, nepotrebne odgovornosti». Možda su Te roditelji, a možda «dobri prijatelji» gurali da se odrekneš sebe, svojih osjećaja i da zanemariš šapat Duha Svetoga koji je Životvorac. Međutim, Ti ipak bolno patiš. Nije Ti nimalo dobro. Sve Te boli, neka duboka tuga i teška praznina pritišću Tvoj život. Nešto Ti neprestano nedostaje, potištena si, odnosi u obitelji, na poslu i u društvu idu nizbrdo... Kad vidiš krv, male bebe, liječnike, bolnicu, novinske članke o abortusu, nešto Te pogodi i vraća u onaj okrutni, neizbrisiv iz sjećanja dan...

Djevojko, ženo: prevarena si, oduzet Ti je neprocjenljivi dar i blagoslov Božji, ukradeno Ti je majčinstvo i ženstvenost, mačem boli udareno je po Tvome tijelu i srcu! Tvoja je beba, život u Tebi, nestao... Naravno da patiš, naravno da plačeš i boluješ. Naravno da si često u krizama, jer pobačaj nije «obična operacija», jer ubojstvo najmanjeg nevinog ne može biti Tvoje «pravo» i Tvoj «izbor».

Imam za Tebe radosnu vijest: nije sve gotovo, ne moraš živjeti u smrti, ne smiješ jecati sama u tom grobu: **ISUS KRIST JE USKRSNUO I ŽELI DA USKRSNEŠ S NJIME!!** Prihvati Njegovu ljubav! **HRABRO! ISUS KRIST NAS JE DOŠAO OZDRAVITI I SPASITI, NE OSUDITI!**

BOG STVORITELJ LJUBI I OPRAŠTA!

On kaže u svojoj svetoj Riječi: «Ljubavlju Te vječnom ljubim! Ako su Ti grijesi kao purpur crveni, učinit ću ih bijelima poput snijega! Izvest ću Te iz carstva tame u Kraljevstvo Sina, Ljubavi svoje! Vjeran sam Ja i pravedan, opraštam Ti grijeh! Isusovim si ranama iscijeljena, Tvoju bol je On uzeo na sebe! Ja sam bogat milosrđem, Ja sam oprostjenje i Ljubav... Ja sam Bog, Tvoj Spasitelj...!»

Aleluja! To kaže Tvoj Stvoritelj i Otkupitelj. Krv Kristova s Tebe može oprati svako zlo, svaki grijeh. **Započni novi život s Isusom**, koji je pobijedio smrt uskrsnućem i poslao nam Branitelja- Duha Svetoga! **Stavi svoje rane u Njegove, svoje srce u Njegovo**. Uđi u divno zajedništvo ljubavi s Njim, koji Te neizmjerljivo, beskrajno VOLI! Obrati se, po molitvi i žrtvi, uz pomoć Božju USTANI, VJERUJ, MOLI i ŽIVI u Isusu- Životu! «Ja sam... Život» (Ivan 14, 6)

Polagani put ozdravljenja počinje u ispovjedaonici, ne oklijevaj. Pobačaj se vrši i spiralom i tzv. kontracepcijom i pri umjetnoj oplodnji... Nakon ispovijedi, nastavi molitvom, klanjanjem, Biblijom, u molitvenoj zajednici, na duhovnim vježbama... Pomalo ćeš moći iskreno oprostiti onima koji Ti nisu bili oslonac, koji su umiješani u gorku odluku.

Nazovi ili piši; u svemu ćemo Ti pomoći! Slušaj, Riječ Božja kaže: «**Gdje je obilovao grijeh, tu je još obilnija MILOST!**» (Rimljanima 5, 20)

Želim Ti Božji blagoslov i obilje mira pri povratku u dom Očev!

MOJ ISUS, MOJ GOSPODIN...

... ne postoji drugi kao Ti! Ti si moj Bog, slavim Te sad, zbog svega što si mi učinio, u svojoj ljubavi! Sine nebeskog Oca, u zajedništvu s Duhom Životvorcem, klanjam Ti se, vjerujem u Te, ljubim Te, želim Te... Kajem se od srca za svoje grijehе, oprosti mi što Te žalostim, što sam često tako daleko od Tebe. Znam da ne postoji grijeh kojega Ti ne bi mogao i htio oprostiti! Predajem Ti svoje srce i tijelo, svo zlo koje u njima nosim, sve slabosti svoje prošlosti, sve strahove budućnosti, ono što sam danas. Oprosti mi, daruj mi novi život, po Krvi s Golgote, po uskrsnuću i silasku Duha Branitelja! Ja sam Tvoje ljubljeno dijete, koje treba Tvoju blizinu, nježnost i blagost. Uzmi me u svoje krilo i moje rane položi na svoj križ, Raspeta Ljubavi! Majko Marijo, hvala Ti na Tvojim neprestanoj prisutnosti, vjernosti i brižljivosti. Ti si glasnica milosrđa, ne osude. Ti si moja Mama i ja se predajem Tebi. Gdje si Ti, tu je Nebo, tu je radost i mir. Isuse, Marijo i Josipe, ja vas ljubim: spasite nerođene, spasite sve ranjene smrću najmanjih! Amen.

NEVINOJ DJEČICI... ... I KRIVIM OČEVIMA

Deseci milijuna pobačene djece u utrobama majki... Možda si pobjegao, kada joj je trebala pomoć? Možda si otišao, ostavivši je bez oslonca, samu, izgubljenu, prevarenu...? To je bila Tvoja i njezina beba. Obrati se i vjeruj Evandjelju!

DRAGI TATA,

Bez obzira jesi li star ili mlad, jesi li ili nisi kršćanin, ako na duši imaš grijeh pobačaja, molim Te da pročitaš ovaj listić.

Davno ili nedavno saznao si da si postao otac; djevojka ili žena otkrila je svoju trudnoću. Kakva divna vijest! Bog vas je obdario trećim životom, da ispuni i obogati vaša dva! Ali, reagirao si loše. Možda s nervozom, strahom, možda s očajem? Bio si uplašen i iznenađen. U Tebi se, možda, probudilo neko nasilje i gnjev, neka hladnoća...

Ne znam jesi li pobjegao, jesi li nagovarao svoju dragu da učini abortus, ili si sam želio dijete, ali si pristao na njegovu smrt, jer je ona željela tako. Uglavnom, vaš je mali ali potpuni potomak ubijen, u utrobi majke. Dogodio se najgori mogući izbor- namjerna smrt malenog, bespomoćnog čovjeka.

Međutim, **besmrtna duša Tvoga sina ili kćeri i dalje živi, u srcu Oca na nebesima!** Stoga i za Tebe-oca pobačenog djeteta postoji nada, spasenje i mogućnost povratka Bogu i sebi, pomirenja s Njim, sa svojom savješću i sa svojim djetetom!

Sigurno trpiš, a svoje neuspjehe, bolesti, žalosti i krize pripisuješ drugim uzrocima... Pobačaj je ono što razdire, strahovito boli, teško ranjava Tvoj duh, dušu i tijelo!

JESI LI PITAO GOSPODINA, MAJKU I DIJETE DA TI OPROSTE???

Pobačaj Te nije oslobodio očinstva. Tvoje dijete čeka da se susretneš s njim u molitvi i pomirenju.

SUSRET S NEVINOM DJEČICOM

Neposredno nakon rođenja Isusa Krista u Betlehemu se dogodilo strašno zlo, pokolj nevine dječice, kako ih naziva Crkva. Kralj Herod je poslao vojnike da pobiju djecu toga mjesta, bijesan zbog rođenja Mesije i Kralja Isusa. Tu dječicu Crkva časti blagdanom kao svete mučenike, 28. siječnja. Herod je slika zla, sotone, koji mrzi malene, osobito nerođene. „Herodima današnjice” nazivamo i svjetske „velikaše” koji nalažu, odobravaju i promiču zakonito ubijanje najmanjih. Tolika nevina krv... 16

Smatra se, da su žene najodgovornije za tolike pobačaje. Znaj, da su muškarci podjednako odgovorni, a ponekad i više! Muškarac je pozvan da bude glava obitelji, oslonac svojoj supruzi, uzor i onaj koji se žrtvuje za ljubav i život. Toličke su žene zapravo primorane učiniti pobačaj, upravo zbog muške nevjere, nezainteresiranosti i bijega od odgovornosti. Ako si tako postupio sa svojom djevojkom tj. ženom... **Obrati se, u ime Božje, obrati se!** Ispovijedi svoje grijehove Bogu koji je Ljubav! Zamoli onu koju si povrijedio za oprostjenje. Pomoli se ovom molitvom i svome djetetu, možeš mu dati i zamišljeno ime. Hrabro! Isus Te voli, On Ti želi pomoći! Ne nosi uzaludno i pogubno pretežak teret pobačaja na duši! Uzdaj se u Gospodina, koji je „milosrdan i blag, spor na srdžbu i vrlo dobrotiv” kako Ga opisuje Sveto

Pismo. Izidi u susret Božjoj ljubavi koja čezne da se pomiriš s nevinom žrtvom svoga grijeha.

Odbaci Heroda i njegove vojnike- budi poput Sv. Josipa, koji je „uzeo dijete i njegovu majku” (Matej 2, 21)

MOLITVA POMIRENJA I SUSRETA

Oče sveti, Bože milosrda! Dolazim pred Tvoje nebesko prijestolje milosti, kao otac u pobačaju ubijenog djeteta. Neprijatelj duše ukrao mi je Tvoj dar i blagoslov, dijete, ostavljajući mene i moju djevojku (ženu) prevarene, izigrane, ponižene i ranjene.

Ovom poniznom molitvom želim se sada SUSRESTI s Tvojom ljubavlju! Želim se SUSRESTI s betlehenskog Nevinom Dječicom -svetim zagovornicima na Nebu, te SUSRESTI se sa svojim potomkom, kojega su moja slabost, strah i neodgovornost predale smrti. Kriv sam, oprosti mi, Oče! Kajem se, oprosti mi, moje dijete! Ne mogu te vratiti u život, ali te molim da zagovaraš moj život i život svoje majke! Čekaš nas u Nebu, želiš se s nama pomiriti, vapiš za moje obraćenje pred Licem Božjim. Hvala ti!

Po molitvi Nevine Dječice i moga nevinog djeteta, Oče nebeski, smiluj se meni, ocu koji Ti se želi vratiti i jedino Tebe slaviti!

Marijo, Majko nerođenih, u Tvoje Srce predajem svoje rane a Ti ih izliječi, kao Majka i Žena, kao Bogorodica Djevica! Amen.

(Ovaj SUSRET dovrši u sakramentu svete ispovijedi!)

DEVETNICA „ZA ŽIVOT“ SV. JUDI TADEJU

+Za spas djeteta od pobačaja+

Sveti Juda Tadej poznat je u katoličkoj tradiciji, kao svetac koji može izmoliti nemoguće. Utječu mu se ljudi, u teškim i gotovo nepremostivim životnim situacijama. Kako je vrlo često razgovor s trudnicom koja namjerava pobaciti dijete mučan i neuspješan, osim naše ljudske inicijative i volje, preostaje nam molitva i žrtva. Ova je devetnica doradjeni prijevod: „Pro-life Novena to St. Jude, The Women's Center, Chicago, USA)

Sveti Juda Tadej („tada“ na hebr. znači- „dobra srca“), za razliku od Jude Iškariotskog, koji je izdao Isusa, bio je prema drevnoj predaji, sin Kleofe, brata sv. Josipa i Marije, koja je bila sestrična Blažene Djevice. Prema tome, Juda je bio u jednom krvnom srodstvu s Isusom, te ga stoga evanđelje naziva „bratom Isusovim“, prema židovskom običaju, koji je koristio taj naziv i za rođake, ne samo za pravu braću. Nakon Pedesetnice, Juda je propovijedao Radosnu Vijest u Mezopotamiji i Perziji, zajedno sa apostolom sv. Šimunom, gdje su obojica, za Ime Isusovo pretrpjeli i mučeničku smrt. Pobožnost sv. Judi Tadeju, kao učinkovitom zagovorniku u najtežim, nemogućim životnim okolnostima i problemima, počinje se širiti katoličkim svijetom od XVII. stoljeća. Tomu je najviše pridonijela upravo ta činjenica, što je Juda bio Isusov rođak.

KAKO MOLITI DEVETNICU?

Govori molitvu devetnice kroz devet dana zaredom, najbolje nakon svete mise, ako je moguće.

1.

Uvodna molitva.

2. Koristeći Bibliju, nađi i čitaj navedene retke po danima.

3.

Opća molitva.

4.

Razmatranje u tišini srca.

5.

Desetica krunice ili cijela krunica.

6.

Završna molitva.

U ime Oca...

Uvodna molitva: 18

Sv. Judo, apostole i svećeniče Isusove Crkve, navjestitelju Radosne Vijesti, zahvaljujemo Bogu što te izabrao za ovo časno poslanje. Gledao si Isusa, licem u lice, hodao si, pričao s Njime, služio si Ga, ne tražeći ništa za uzvrat. Moli za nas, blaženi Rođače Spasitelja,

službeniče prve zajednice kršćana, ti uz kojeg i najgore vijesti postaju podnošljive. Neka Krist bude u središtu naših života. Daj da se radujemo svakoj prilici, kada možemo drugima pomoći po molitvi i žrtvi. Molimo osobito za spas nerođene

dječice, znajući da je tebi, o sveti Judo, sasvim moguće isprositi milost pobjede nad duhom pobačaja kod Gospodina Boga, kojemu neka je svaka slava u vijeke. Amen.

1. dan, pročitaj: Matej 7, 7-11

Koliko često imam neiskren pristup Božjim djelima, smatrajući u srcu, da je nemoguće postići ono za što molim... No, Bog je obećao svoju pomoć svima koji ju traže i koji su u potrebi. Naučimo nešto od ljudi ovoga svijeta, koji toliko žude za materijalnim stvarima. Koliko se samo bore, da bi uspjeli u svojim planovima, napredovali i ostvarili bogatstvo i karijeru. Imat ću odsad samo ovu misao: nastavim li moliti Oca da usliši moje molitve, znam bez ikakve dvojbe; On će mi sigurno odgovarati!

-

Razmatranje pročitano

-

Krunica ili desetica krunice

-

Opća molitva

2. dan, pročitaj: Matej 5, 13-16

Često se dogodi, da djelujem bez prave vjere, bez razumijevanja, da će mi Bog dati potrebnu snagu i blagoslov, ako činim Njegova djela. Kad se oslanjam samo na svoje snage i logiku, padam. Ako me Gospodin zove da radim za Njega, da Mu dovodim duše, da spašavam nerođene pred smrću pobačajem... on će mi dati zaista sve potrebne milosti, da to i učinim. Ne bojim se! Idem hrabro naprijed!

3. dan, pročitaj: Matej 11, 26-28

Želim u istini stati pred Gospodina i priznati, da često prozivam Božju volju nemogućom, zbog straha od ovozemaljskih posljedica. Koliko sam se puta suzdržao u korištenju svoga vremena, u darovima, u iskazivanju kršćanskog stava i mišljenja, samo zbog straha što će ljudi misliti i od bojazni pred posljedicama. Bože, obećajem, da neću više brinuti o zemaljskim posljedicama već ću se više posvetiti Tvome planu. Vodi me!

4. dan, pročitaj: Matej 11, 28-30

Bog najbolje znade, što mi je i kada potrebno, a važno Mu je samo jedno: moje spasenje. Ne razumijem sve Njegove putove, ali Mu vjerujem. Nikada mi neće dati više negoli mogu nositi. A i ono što mi daje da nosim, nije zato da me slomi... Možda samo, da slomi moj grijeh. Maleni su u utrobi bespomoćni. Imaju samo mene da im pomognem, samo Gospodina koji djeluje kroz mene. Okrenimo se Njemu za utjehu, pomoć, ljubimo Ga i molimo Mu se.

5. dan, pročitaj: Matej 13, 38-40

Koliko često tražimo dokaze ljubavi od Boga, umjesto da radimo onaj posao koji je za nas predvidio. On nas jasno zove: „O, vi puni sumnje, koji ste primili euharistiju, a svejedno odustajete! Pokrenite se!“ Bože, daj mi da prođem dan s Tobom i da nakon svega mogu počivati u kraljevstvu Tvog nebeskog Doma. Zajedno sa djecom koju sam spasio molitvom, žrtvom, savjetom i ljubavlju.

6. dan, pročitaj: Matej 18, 1-4

Zašto sam često zbunjen i frustriran kada razmišljam o Božjem naumu? Je li to možda zato, što ja već imam svoj prije zamišljen plan, ideju i razmišljanje? Možda bi moja molitva trebala glasiti radije: „Budi volja moja...?“ Bože, učini me poput malenog djeteta, da, u skromnosti, žudim za ljubavlju svoga Oca, i da u Njega vjerujem, da će mi dati sve što trebam, tada će mi konačno biti jasno, da sve što radim, radim za Kraljevstvo nebesko.

7. dan, pročitaj: Matej 19, 13-14

Najveće zlo kulture koja podupire pobačaj je činjenica, da uništava mlade duše, prije nego mogu sjesti pred Isusove noge. Posvetimo se poslanju širenja spasonosne poruke, da je svaki život svet i da smo svi stvoreni po slici Božjoj, te da imamo veliku vrijednost. Bog je Ljubav, uvijek i svugdje. Čovjek se odmetnuo od Ljubavi i zato trpi. Majko Marijo, Ti si bila pod križem na Golgoti... Razumiješ me. Pomozi mi, da ne bježim od Ljubavi. A ljubav je trpljenje.

8. dan, pročitaj: Matej 24, 42-44

Koliko često više vjerujem u svoj plan negoli u Božji, osobito kada vidim zlo kao što je pobačaj, te želim to odmah promijeniti, svojim silama i naporima. No, Bog je odredio, da se zli putovi ljudi ne mogu mijenjati samo ako promijenimo zakone ili materijalno stanje... Zla se stvarnost mijenja, kada čovjek počne mijenjati svoje srce i misli. Nauči me, Gospode, raditi u Tvoje ime, u iščekivanju Tvoga ponovnog dolaska.

9. dan, pročitaj: Marko 10, 17-25

Ispitujem se danas, koliko često me loše navike i žudnja za materijalnim stvarima čuvaju od Gospodina i Njegove milosti. Ironično je to, što nevažne stvari koje toliko cijenimo, narušavaju bitno naš odnos s Bogom. Moram biti spreman, odustati od onoga što mi uistinu ne treba i tako ću moći učinkovito pomoći u sprječavanju pobačaja... Pitanje; mogu li ovome djetetu pomoći još kako, osim svojom molitvom, često kratkom i lišenom gorljivosti? Ako mogu, što me sprječava da to i učinim? Idem, uz pomoć Božju.

ZAVRŠNA MOLITVA:

SVETI JUDO, TI KOJI SI ZAŠTITNIK I SVETAC NEMOGUĆEG, MOLIM TE, KAO ŠTO SU STOLJEĆIMA KRŠĆANI PRIJE MENE MOLILI, A TI SI IM POMOGAO, DA NADIĐU PREPREKE, KUŠNJE, PADOVE I BOLESTI TIJELA, DUŠE I DUHA. POVJERAVAM TI SVOJE BRIGE, MOLIM OSOBITO ZA PREKID POBAČAJA U SVIJETU I DOMOVINI, ZA OBRAĆENJE SVIH ONIH KOJI SU UKLJUČENI U TU CIVILIZACIJU SMRTI, KOJA RAĐA TOLIKE POBAČAJE, SAMOUBOJSTVA, UBOJSTVA STARACA I BOLESNIH, NASILJE, BLUDNOSTI I SLIČNO. MOLI DOBROG BOGA, DA NIKAD NE IZGUBIMO VJERU, POSEBNO TADA, KADA SE PUT ČINI TAKO TAMAN I DALEK. ČEKAMO TVOJU POMOĆ I HVALIMO BOGA, ŠTO NAS JE NAUČIO TRAŽITI POMOĆ. 20

U devetom danu dodaj:

HVALA TI, SVETI APOSTOLE I BLAGOSLOVLJENI ROĐAČE SVETE MAJKE MARIJE I SPASITELJA ISUSA, HVALA TI ZA TVOJE MOLITVE I DAJ, DA PO OVIH DEVET DANA MOLITVE, DOĐEMO BLIŽE NEBESKIM VRATIMA I DA BUDEMO S BOGOM U VIJEKE. AMEN.

OPĆA MOLITVA

Bože, vjerujem u Te- ojačaj moju vjeru, pouzdajem se u Te- osnaži moje povjerenje. Ljubim Te- učini, da Te ljubim sve više; žao mi je zbog grijeha, probudi moje kajanje.

Obožavam Te, kao moga Stvoritelja, kao moj Početak, žudim za Tobom, kao za mojim Kraljem i Svršetkom.

Vodi me svojom mudrošću, ispravljaj me svojom pravdom,
utješi me svojom milošću, zaštiti me svojom snagom.
Prikazujem Ti, Bože, moje misli, moje riječi,
moja djela, da pokažu ljubav prema Tebi,
svoje patnje, da ih pretrpim za Tvoju slavu,
jer želim činiti ono što tražiš od mene, kako tražiš
od mene, koliko dugo tražiš od mene i zato što to Ti tražiš od mene.
Bože, prosvijetli me, da shvatim, ojačaj moju vjeru,
očisti mi srce i učini ga svetim.
Pomozi, da se pokajem zbog prošlih grijeha
i da se oduprem kušnji u budućnosti.
Pomozi mi, da nadiđem ljudske slabosti, da ojačam kao kršćanin.
Daj da Te ljubim, Bože moj i Gospodine, daj da vidim kakav sam zaista.
Daj da shvatim, da sam samo hodočasnik na ovome svijetu,
da sam kršćanin, pozvan poštivati i ljubiti sve koje mi stavljaš na životni put,
one koji su iznad mene, i one koji su meni dodijeljeni,
moje prijatelje i moje neprijatelje.
Pomozi mi, da pobijedim ljutnju nježnošću, pohlepu velikodušnošću,
bezvoljnost gorljivošću. Da zaboravim sebe, služeći bližnjima.
Učini me strpljivim u trpljenjima, mudrim u korištenju materijalnog blagostanja.
Čuvaj me, o Gospode, budnim u molitvi, umjerenim u jelu i pilu,
poučljivim u poslovima i radu, odlučnim u dobrim nakanama.
Želim i molim, da moja savjest bude uvijek čista, moje poštenje bez dvoličnosti,
moj govor bez sramotnog izražavanja, moj život uređen po Tvojem zakonu.
Daj da budno stražarim na vratima svoje ljudske slabosti.
Udijeli mi, Bože, osjećaj vrednovanja Tvoje ljubavi prema meni,
da bezuvjetno slijedim Tvoja pravila i konačno, da uđem u Tvoje spasenje.
Nauči me, da shvatim, kako je ovaj svijet prolazan, da je moja istinska budućnost
sreća u Nebu, da je život na zemlji kratak a život koji dolazi- vječan.
Čeznem da se pripremim za smrt s ispravnim strahom od Suda, te s još većim
povjerenjem u Tvoje milosrđe. Stoga, vodi me blaženo u smrt, prema beskrajnoj
sreći u Nebesima. To sve molim, po Kristu Gospodinu našem. Amen. 21
Presveto Srce Isusovo, smiluj nam se! Bezgrešno Srce Marijino, moli za nas!

Majko Marijo, naša Nado, Kraljice i Zagovornice, moli za nas!
Sveti oče Josipe, moli za nas! Sveti Judo Tadeju, moli za nas!
Sveti Mihovile, vojvodo nebeski, moli za nas!

Znaš li za djevojku/ženu koja želi pobačajem ubiti svoje dijete ili muškarca/mladića/supruga ili kojeg člana obitelji/prijatelja koji na ovo zlodjelo nagovaraju? Možeš moliti sljedeću molitvu, nazvati nas za savjet, postiti ili izravno reći kakvo će strašno djelo učiniti, ili pak dati joj/njima ovu knjižicu sa svjedočanstvom.

**+Nebeski Oče,
molim Te, u Ime Isusovo,
molim Te, po Krvi Isusa Krista Tvoga Sina,**

**postidi sotonu koji je ustao da zarobi Tvoje ljubljeno stvorenje!
Molim i Tebe, Gospodine Isuse, Spasitelju ljudi,
da staviš svoju krunu od trnja oko glave-uma (reci ime),
te da ju privučeš svome Presvetom Srcu, pod svoj plašt ljubavi.
Marijo, naša Majko, molimo Tvoju zaštitu i zagovor
kod Tvoga Sina za nju!
U sveto, silno Ime ISUSOVO,
uzimam vlast nad svakim zlim duhom,
koji je došao protiv (ime) i zaklinjem ga, da odmah odstupi!
Idi pod Križ Jaganjčev na Golgotu,
neka te ondje satire Krv Otkupiteljeva i Suze Njegove Majke.
Amen. Bože, hvala Ti. Amen.+**

„MILOSNA MEDALJA“

Između desetak pobožnosti, razvijenih u svjetskom Pokretu „za život“ (pro life) izabrali smo i predstavljamo ovdje jedan- „milosnu medalju“. Naime, na jedan duhovan, čudesan način, naš je apostolat vezan uz ovu medalju. Fra Luka Newigton, franjevac iz Sidneya, Australija, zauzet u karizmatiskom pokretu Obnove u Duhu, u bivšoj je pavlinskoj crkvi-svetištu Maria Trost kod Graza u Austriji, imao viđenje... Gospa mu se objavila s plavom vrpcom oko vrata, na kojoj je visila ova medalja, zlatne boje. Istovremeno, čuo je glas s oblužnjeg križa, glas Raspetoga, koji je predstavljen kao „Spasitelj svih ljudi, kako rođenih tako i nerođenih“. Uz medalju, koja je uskoro dobila crkvenu dozvolu za širenje, dana je i posebna molitva, sastavljena od dva dijela, kako ju donosimo ispod.

Pavlini su se u početku zvali „Pustinjaci svetoga Križa“. Maria Trost je bilo pavlinsko svetište Majke Božje. 2004. našim je zajednicama „Treće srce“ biskup Ivan Milovan (Istra) dozvolio raditi i širiti medalje Majke nerođenih... Na plavoj vrpci!! A da nismo niti čuli niti znali za ovu medalju i ukazanje u Austriji... Nadalje, medalja je prvi put predstavljena i blagoslovljena u Fatimi, a Duhovno posvojenje nerođenog djeteta, naša prva i glavna akcija, svoje izvore ima upravo u Gospinom svetištu u Fatimi! Na poledini naše medalje piše: „Marijo, Majko nerođenih, moli za sve nas!“ Ovo „sve“ odnosi se na rođene i nerođene- baš kako je istaknuto na sličici oko križa! Eto, kako su čudesni putovi Božji! Medaljica se može nabaviti u našem Centru „Betlehem“.

+ Isuse, Sveti Spasitelju svih ljudi, kako rođenih tako i nerođenih, spasi sve koji su uključeni u zlo pobačaja. Oprosti im njihove grijehе, spasi djecu u utrobama njihovih majki, i onu s kojima se vrše pokusi, u epruvetama; obrati i sačuvaj njihove roditelje, liječnike, znanstvenike, zakonodavce, koji bi grijehom pobačaja teško povrijedili Boga, Živog, Svetog, Vječnog, Svemogućeg Gospodina. Dragi Isuse, razapeti Kriste, hvala Ti što si dao svoj život na križu, da bismo mi mogli odabrati život, gradeći uvijek iznova Tvoje Kraljevstvo Ljubavi, Pravde, Mira i Dobrote. Amen.

Zdravo Marijo, milosti puna, ljubimo Te, jer si vjekovječnom Sinu Božjemu podarila život u tijelu- Riječ je Tijelom postala od Tvoga tijela. Blažena Djevice i Majko, spasi Nerođene, od grijehа spasi njihove majke i očeve, liječnike, znanstvenike, genetičare, zakonodavce. Primamo iz Tvojih ruke Božji dar života, zemaljskog i vječnog, dok prihvaćamo darove blagoslova, pomoći, mira i čudesa.

Ljubimo Te i zahvaljujemo Ti.

Molimo Te, da pomogneš onima, koji žele djecu u braku, ali dosad još nisu dobili ovo ispunjenje njihove sreće. Amen.

•

„LJUBAV LIJEČI ŽIVOT“

Od 2005. održavamo trodnevne duhovne obnove, u organizaciji Centra za nerođeni život „Betlehem“, s ciljem izlječenja osoba ranjenih pobačajem. Radi se o ženama i muškarcima, koji su proživjeli grijeh namjernog pobačaja ali i onima, koji pate zbog spontanih pobačaja, kod sebe, ili u obitelji. Na ovaj seminar dolaze i neplodni bračni parovi. Redovito se održava u dva termina, u proljeće, u pavlinskom samostanu Svetice kod Ozlja. Prvog dana razmatra se tema pomirenja s nebeskim Ocem, drugoga dana opraštamo sami sebi a posljednji dan molimo oprostjenje od pobačene djece. Uz vodstvo svećenika, u ovoj duhovnoj obnovi sudjeluju i članovi molitvenih zajednica, koji mole, razgovaraju i daju vlastito svjedočanstvo.

Prijaviti se može i nekoliko mjeseci unaprijed, na napisane niže telefone.

•

„MILOSRĐE ZA NEROĐENE!“

Lijepo je i pohvalno, da su kršćani danas svjesni zla pobačaja i da se redovito pri predavanjima i debatama potresu, kad saznaju za krvavu statistiku, ili kad čuju svjedočanstva poput ovoga kojega držimo u rukama. No, sućut i šokiranost ne mogu pomoći niti nerođenima niti njihovim obiteljima! Stoga, TI UČINI NEŠTO!

Evo KONKRETNOG prijedloga; akcija „Milosrđe za Nerođene!“ ide za tim, da se jasno i učinkovito pomogne trudnicama, koje žive u teškoj materijalnoj situaciji. Prikupljenim novcem ili hranom, higijenskim potrepštinama i slično, možemo i hoćemo pomoći očajnim majkama, u braku ili izvan braka, da usprkos svemu rode djetesce, da ne odustanu samo zbog materijalnih razloga... Ovo će biti jedan konkretan znak ljubavi, te će uz našu duhovnu pomoć, razgovore, savjete, molitvu, biti zasigurno razlog da se nerođeni spase, a tako i njihove obitelji! Za ovu smo akciju odredili:

•

„UDRUGA GABRIJEL“

Naša je Udruga za promicanje vrijednosti i poštivanja dara života. Kada kroz molitvu i žrtvu uspijemo spasiti djetesce od pobačaja, a njegova je obitelj u materijalnoj ili duhovnoj krizi, ova Udruga želi pomoći, koliko god je u mogućnosti; pravnim savjetom, prijevozom, opremanjem kuće/stana, hranom i sl. Stoga, priloži za naš cjelokupan rad, u smislu gore navedenog projekta „Milosrđe za Nerođene!“ mogu se slati na:

Udruga Gabriel

Mat. Br. 2047942

Šifra djelatnosti: 91330

Radićeva 12, 47000 Karlovac

gabrijel-@net.hr

Tel. 095/ 838 9204

Račun u Raiffaisen banci;

Kunski: 2484008-1103514392 24

Devizni: IBAN HR 3024840081103514392

•

MATERIJALI

Knjige o. Marka Glogovića ma temu pobačaja i molitvenike potražite u izdanjima biblioteka Teovizije, Siona, Laudata i UPT. Osobito preporučamo knjigu američke autorice Susan Stanford „Sutra ću zaplakati“, Teovizija, zagreb, 2008., roman-osobna ispovijest žene koja je prošla strahotu pobačaja, te knjigu „Mirjam, zašto plačeš?“, UPT-Đakovo.

•

„SLUŽBA KALVARIJE“

Da nam bude lakše, organizirali smo neke službe, po uzoru na Kalvariju, gdje se molilo, gledalo Raspetoga, Njega tješilo i slušalo. Svaka služba ima svoju svrhu i cilj. Iza svake službe stoji odgovorna osoba, koja može pomoći, na različite načine. Ako želiš surađivati ili si u potrebi, nazovi!

☐☐

Služba Šimuna Cirenci: Za one, koji su u teškoj duhovnoj borbi i dvojbi- učiniti ili ne učiniti zlo pobačaja, radi razgovora i molitve, nazovi voditelja naše karizmatičke zajednice Isus Sin Marijin-Karlovac; ŽELJKO ( )

☐☐

Služba Veronike: Nosiš ranu pobačaja? Sama si, trpiš? Trebaš li razgovor, prijatelja, podršku? Možda si u teškoj krizi, trudna, trebaš pomoć oko smještaja u dom ili slično? Nazovi MERI ( ) i MAGDALENU (trogodišnji anđelak, koji svojim smiješkom i nježnošću razoruža i najtvrdje srce- spasila je nekoliko beba u utrobi, jer kada majke-trudnice vide djecu poput nje, duh je pobačaja trenutno pobijeden, aleluja!)

☐☐

Služba Ivana apostola: Jedan mladi svećenik-apostol današnjice, predan osobito obiteljima s više djece, s velikim darom molitve i iskustvom u rješavanju duhovnih problema, čeka na Tvoj poziv! Saslušat će te, susresti ako treba, uputiti, razgovarati o tvojim nedoumicama, objasniti vrijednost života, preporučiti u molitvu i post svojim moliteljima... Otac EUZEBIJE, pavlin (052/ 686-201; 091 182 77 95)

☐☐

Služba Marije Magdalene: Potrebna ti je temeljita duhovna obnova? Nosiš ranu pobačaja? Slobodno se prijavi našim voditeljima „tima za organizaciju seminara“, upisat će te na listu za prve duhovne vježbe, ili ti ponuditi sudjelovanje i molitvu u Karlovcu, gdje se branitelji života okupljaju četvrtkom i petkom na zajedničku molitvu! Zovi NENU ( ) ili MARICU ( )

25

☐☐

Služba Marije Kleofine: Prema evanđelju, još je jedna Marija stajala pod Križem Janjetovim, na Kalvariji... Ako trebaš pravne savjete, zdravstvenu skrb, razgovor s

liječnikom-kršćaninom, niz malih ali važnih konkretnih pomoći (prijevoz, namještaj, odjeća za djecu...) obrati se Gabrijelu i Betlehemu, odnosno sestrama u Kristu, koje stoje iza ovih Udruga: MIRJANA ( ) i MARIJA ( ). Isus ipak nije bio sam na Golgoti... NISI NI TI SAM/A!!!

□□

Služba Jeruzalemaca: Križnim putem Isusa su pratile mnoge žene i muškarci, koji su u sebi nosili bol zbog muke Spasiteljeve. Postoje ljudi, koji duboko suosjećaju s Tvojim gubitkom ili patnjom, te su Ti spremni pomoći. U ovu smo službu stavili dvije časne sestre, koje će Te molitvom i žrtvom pratiti, ali i savjetovati, kako da postupiš u kušnji. Ako se želiš povjeriti sestrama, javi se klarisi s. HEDVIGI (095/ 908 46 81; 01/ 373 65 24) ili dominikanki, s. BARBARI (098/ 967 46 87; 020/ 716-877)

□□

Služba Molitelja s Blaženom Djevicom Marijom: Vrlo važna služba... Saznao/la si za ženu, djevojku koja želi učiniti pobačaj? Znaš li liječnika, koji nagovara na ovo zlodjelo? Imaš saznanja, da netko trpi na duši i tijelu zbog učinjenog zla? Za ove i slične potrebe javi se porukom ili razgovorom KATICI ( ) ili AIDI ( ) koje će ove molitvene nakane proslijediti zajednici molitelja, koji odmah ulaze u molitvu i žrtvu za nerođeno dijete i njegovu obitelj... Nazovi i voditeljicu našeg „Trećeg srca“ u Karlovcu, DRAGICU ( ) koja će te uputiti kako možeš sam/a moliti, poslati ti naše materijale te objasniti gdje se nalazi kapela Marije Majke nerođenih- i moliti će s tobom, makar preko telefona. Čim nazoveš, uključujemo Te u svoju svakodnevnu kronicu. S Marijom do ISUSA!

•

CENTAR ZA NEROĐENI ŽIVOT „BETLEHEM“

Neprofitabilna je Udruga, kojoj je cilj molitvom, savjetom, žrtvom i na svaki drugi kršćanski način pomoći, da se djeca određena za pobačaj, spase. U tom smislu, pomažemo na sljedeće načine:

- savjetovanjem trudnica, razgovorom sa obitelji
- tiskanjem letaka
- osnivanjima molitvenih zajednica „Treće srce“
- održavanjem duhovnih obnova
- osobnom ispovijeđu, duhovnom pomoći
- kršćanskim liječnicima
- obaviješću o domovima za prihvat trudnica
- organizacijom godišnjeg skupa- Molitvenog Sabora za Nerođene
- gradnjom kapela Marije Majke života, Zaštitnice Nerođenih
- zalaganjem za spomenike Nerođenim Mučenicima
- zalaganjem da se tjelešca pobačene djece dostojno pokopaju
- prezentacijom filmova i sl. na temu pobačaja i radosti života
- prikupljanjem pelena i hrane, odjeće za najmanje i materijalno ugroženu djecu
- molitvom za neplodne bračne parove
- molitvom za one koje nose „rizičnu trudnoću“

•

ZAJEDNICE MOLITVE I ŽRTVE ZA NEROĐENE „TREĆE SRCE“

Pedesetak ovih zajednica okuplja se po župama diljem Domovine. One su srce našeg Centra. Hrvatski ih biskupi i svećenstvo podupiru, radimo s blagoslovom, za najmanje. Molimo i postimo, da se poštuje život, od začeca do prirodne smrti. Molimo pretežno pred Presvetim Otajstvom. Biblija, krunica i molitve srca- naš je program. Adventske i korizmene akcije- naša su dužnost. U Statutima piše, da „želimo biti jedno ponizno, tiho zaleđe svima koji se na prvoj liniji duhovne bojišnice bore za nerođene; svojom ustrajnom molitvom, pomožemo sve koji trpe zbog pobačaja, koji nemaju djece, koji su u strahu zbog komplikacija u trudnoći...“ Molitelji nose posebnu medaljicu Marije, Majke nerođenih, na plavoj vrpici. Naši su nebeski zaštitnici: Sv. Mihael, Bl. Majka Terezija, Bl. Karlo od Isusa i Sv. Ivanka Beretta Molla. Zajednica iziskuje vrlo malo... Preporučijte ju svome župniku... Nikad se ne zna... Hrabro!

•

OSTALO...

Želiš li saznati o ostalim našim akcijama? Želiš li znati, što je to: Mali krug srca za nerođene, Djelo zadovoljštine Bezgrešnom Srcu Marijinom za grijeh pobačaja, Duhovno posvojenje majke i djeteta, Molitva pouzdanja Svetoj Maloj Mariji, Pobožnost Anđelu Čuvaru Hrvatske za obraćenje bogopsovača, Pohod nerođenom djetetu... Javi nam se!

Odgovara: o. Marko Glogović, OSPPE

Samostan pavlina

Kamensko 53, pp. 113

47000 Karlovac

marco7@vio.hr

047/ 641-800; 601-286

Fax: 047/ 612-521

091/ 788-5340

www.stopabortus.com

www.pavlini-svpetar.hr

Marija Hranilović

Centar za nerođeni život „Betlehem“

Mekušanska cesta 12

47000 Karlovac

047/ 654-082

091/ 534 0334

MARIJAH@vip.hr

marija.hranilovic@ka.t-com.hr

Promicatelj Malog Kruga Srca za Nerođene:

Anka Kolak

098/ 211 011, Zagreb

27 0

D SRCA ZAHVALJUJEMO G. IVANU PEHARU I OBITELJI, IZA ZAGREBA, KOJI SU SVOJIM DAROM OMOGUĆILI TISKANJE OVE KNJIŽICE! ZAZIVAMO NA NJIH BOŽJI BLAGOSLOV!

28 29

Nerođeni je čovjek SVETINJA. Besmrtn, stvoren na sliku Božju za Kraljevstvo, savršen. Nijedan ljudski zakon ne može ukinuti ovu istinu. Nakon pobačaja, čitavo biće trpi; duh, duša i tijelo. Lijek i Liječnik je ISUS KRIST USKRSNULI. Ako i ti trpiš, dođi k Isusu, Otkrij Njegovu divnu ljubav. Hrabro!

Objavio u PDF formatu: <http://katolik.jimdo.com>